

דברים

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

א.א. ... וְדֵי זָהָב

עשירות דקדושה, שנמשך עלידי יראת השמירה הברית, הוא בחינת הארת פנים, וזכין עלידידה להתבוננות גדול, שהוא בחינת השגת אלקות. אבל להפך, הינו עשירות שאינו נמשך עלידי תקונים הנ"ל, הוא בחינת ערף, בחינת הסתרת פנים, ויכולין לפל לבחינת עבודה זרה חס ושלוש עלידי עשירות כזה, בבחינת "וכסף הרביתי להם וזהב עשו לבעל", וכתוב "ודי זהב", כמו שאמרו רז"ל. (הלכות פדיון פטר חמור ב', אותיות ז' ח' לפי אוצר היראה - ממון ופרנסה, אות ע"ג)

ג.א. וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה ...

מלמד שלא הוכיחן אלא סמוך למיתה (רש"י) מובא בזהרה הקדוש ברעיא מהיימנא על משה רבנו עליו השלום: ובגין דהוית חשיב בחיין דאלו הוה אפשר לך הוית מהדר בלא עלמא תחות קדשא בריך הוא וכו', עין שם, שמבאר שם גדל מעלת משה בשביל זה שהיה חושב כל ימיו שאלו היה אפשר לו היה מחזיר כל העולם לה' יתברך. נמצא, שאפלו משה רבנו עליו השלום, עקר מצות תוכחה היה מקים עלידי הרצון שהיה כוסף תמיד להחזיר כל העולם למוטב ועלידי זה זכה למה שזכה. וזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל שאין מוכיחין את האדם אלא סמוך למיתה, שכן משה לא הוכיחן אלא סמוך למיתה וכן יעקב אבינו, הינו פי עקר התוכחה הוא עלידי הרצון.

ועל-כן עקר התוכחה הוא רק סמוך למיתה שאז מתחילין להפיל ברצון ואז מאיר בו הרצון ביותר, מחמת שהוא סמוך להסתלקות, פי ההסתלקות של הצדיק הוא עלידי הרצון.

ועל-כן עקר התוכחה הוא רק סמוך למיתה שאז מתחילין להפיל ברצון ואז מאיר בו הרצון ביותר, מחמת שהוא סמוך להסתלקות, פי ההסתלקות של הצדיק הוא עלידי הרצון.

השבת

רבי נחמן

אמרים

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* כוכבי אור, ד' *

המשל מההינדיק [תרגול הדון].

שפעם אחת בן המלך נפל לשגעון שהוא עוף הנקרא הינדיק, וצריך לישב ערם תחת השלחן ולגור חתיכות לחם ועצמות כמו הינדיק, וכל הרופאים נואשו מלעזר לו ולרפאותו מזה, והמלך היה בצער גדול מזה.

עד שבא חכם אחד ואמר אני מקבל על עצמי לרפאותו, והפשיט גם כן את עצמו ערם וישב תחת השלחן אצל בן המלך הנ"ל, וגם כן גרר פרורים ועצמות. ושאלו בן המלך מי אתה ומה אתה עושה פה?

והשיב לו: ומה אתה עושה פה? אמר לו: אני הינדיק, אמר לו: אני גם כן הינדיק. וישבו שניהם יחד כך איזה זמן עד שנעשו רגילים זה עם זה.

ואז רמו החכם והשליכו להם כתנת, ואמר החכם ההינדיק להבן מלך: אתה חושב שהינדיק אינו יכול לילך עם כתנת, יכולים להיות לבוש כתנת ואף על פי כן יהא הינדיק, ולבשו שניהם הכתנת.

ואחר איזה זמן ... (דהמשך מעבר לדף)

שיהיה נסתלק ונכלל בבחינת רצון כמו משה רבנו עליו השלום, שנכלל בשעת מיתתו ברעוא דרעוין. ומחמת שסמוך למיתתו מתחיל להאיר בו בחינת הרצון על-כן או דיקא יכול להוכיחם. פי עקר הערכות, מה שכל אחד ערב בעד חברו וצריך להוכיח את חברו, ובאמת מי יכול להוכיח את חברו, פי אינו יודע מה שחסר לחברו, וגם מי יודע אם ישמע לו חברו, ואפלו אם ישמע, מי יודע אם יוכל להתגבר על מה שצריך להתגבר ולשוב אליו יתברך.

על כן עקר קיום

מצוה זאת הוא עלידי הרצון, שיהיה רצוננו חזק מאד לראות בטובת חברו ובטובת כל ישראל ישראל אמתית ונצחית, שיזכו כלם לשוב אליו יתברך באמת. וכמו שהאדם בעצמו בודאי ראוי לו שלא ירצה שום רצון אחר רק לזכות להתקרב אליו יתברך, שרק זה הוא טובה והצלחה אמתית, וחזן מזה הכל הבל, כמו כן מחיב כל-אחד לאהב את חברו וכל ישראל כנפשו, ולהתנגע ולכסף שיזכו כל ישראל להתקרב אליו יתברך, ובתוך כך אם אפשר לו לקים מצוה זאת של תוכחה בפשיטות לדבר עם חברו ביראת שמים, בודאי מה טוב ומה נעים, פי כל אחד מחיב לדבר עם חברו ביראת שמים, אבל העקר הוא הרצון. (הלכות ערב ג', ל"א לפי אוצר היראה - תוכחה, אות ז')

א.יב. טרחכם ומשאכם וריבכם

אפיקורסות נקראת משא כמו שכתב רש"י על "משאכם", מלמד שהיו בהם אפיקורסים. על-כן כשנוסע להצדיק הוא משליך מעליו משאוי גדולה פי מאחר שנוסע כבר יש לו אמונה שהוא הפך האפיקורסות. (שיחות הר"ן - סימן ל"ז)

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב ב, סו)

טוב להגיד ולשיר ג נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

סיפור השבת

* המשך הסיפור *

... ואחר איזה זמן, רמז והשליכו להם מכנסים, ואמר לו גם כן כנ"ל: אתה חושב שעם מכנסים לא יכולים להיות הינדיק וכו' עד שלבשו המכנסים וכן עם שאר הבגדים.

ואחר כך, רמז והשליכו להם מאכלי אדם מהשלחן ואמר לו: אתה חושב שאם אוכלים מאכלים טובים, אז מען שוין קיין הינדיק ניט? מען קען עסין און אויך זיין הינדיק! נכבר לא נקראים הינדיק אפטר לאכל ולהמשיך להיות הינדיק! ואכלו.

ואחר כך, אמר לו: אתה חושב שהינדיק מכרח להיות דוקא תחת השלחן? יכולים להיות הינדיק ולהיות אצל השלחן! וכן התנהג עמו, עד שרפא אותו לגמרי.

והנמשל מוכן למבינים. (אמר המעתיק: יכולים לומר שהאדם רוצה להתקרב לעבודת השם הלא הוא הינדיק מלבש בחמריות וכו'. ובדרך זה יכולים מעט מעט לקרב את עצמו לעבודת השם, עד שנכנסים לגמרי. וכן בהתקרבות אנשים על דרך זה, ודי לחפיקא).

אתים יקרים

נא לא לשכוח ולתרום = ככל הזדמנות = לעלות שלכם

*

תנו לדה לגדול הוא מקרב את הגאולה הוא מפיץ את דעת הצדיק בכל העולם

*

ניתן לתרום עם כרטיס אשראי בכל מכשיר "קהילות" תחת השם השבת של רבי נחמן מברסלב או להפקיד בחשבון דואר מס' 89.2255.7

לראות באבי הנחל

= מועדי ה' - שבת (חלק ד') =

... ר' ישראל ספר, שר' ישראל קרדונר היה מדליק גרות של שבת בשעה זוכה להכניס אורח, לפי הלשון של ספר המדות (הכנסת אורחים ו) שהכנסת אורחים כמו הכנסת שבת.

ר' ישראל בקש מהחברים בסעודה שלישית שישירו איזה נגון וירקדו איזה רקוד, (ועין בלקוטי הלכות מנחה ז, מט על "חדו השתא" שצריכים מאד לשמח בעת מנחה של שבת). (קץ תשנ"ד - גבעת מרדכי)

ר' ישראל קרדונר היה נוהג בסעודת שבת לשותות מעט משקה המושכר בין הדגים לבשר. וכשאחד מהחברים שתה הרבה בסעודת השבת, גער בו ר' ישראל. והלה טען, שהרי ר' ישראל קרדונר היה שותה בין הדגים לבשר, השיב ר' ישראל: "כמה טפות!".

בחור אחד התלונן לפני ר' ישראל שצוחקים ממנו על שלובש בגד פסים בשבת, כי במקום מגוריו היו נוהגים ללבש בגד פסים רק לאחר החתונה, אמר לו ר' ישראל, שיעשה כמנהג המקום.

לבוש אחד שהיה לובש בשבת 'בעקישטע' לא פרחוני, אמר ר' ישראל שזה לא בגד של שבת, ואף רצה ר' ישראל שילבש שטרײַמל אפלו לפני החתונה.

פעם שאל בשבת לכמה אנשים אשר עמדו סביבו: "איפה השטרײַמל?" במרמוז שצריך ללבש שטרײַמל בשבת.

אמר שהבגד פסים צהב הוא בגד של יום טוב, אך של שבת - יותר יפה.

פעם דבר מהמעלה לגור ברבע היהודי מחמת שזה צמוד לפתל, או במאה שערים, כי משפחות ששומרות שבת גרו שם במשך דורות ועל ידי זה המקום מאד התקדש. (סיון תש"ן - רמות)

בליל שבת בצפת ר' ישראל ספר, שר' ישראל קרדונר בשעות כאלו היה הולך להתבודד ביער, ופעם אמר לאחד: "צריך להתבודד כל יום, גם בשבת ופסח וכו'".

אכילה, זי"ח

הקדושה, ותשפיע עליהם ותשקם משקיא דגנתא דעדן. ותמשיך עליהם ריח טובה, ריח גן עדן, עד אשר כל מעשינו הרעים כלם יתהפכו לזכויות בחסדך הגדול ויעלו ריח טוב לפניך, כמו שכתוב, נרדי נתן ריחו. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה, עוב לא נאמר אלא נתן. ויקים בנו מקרא שפתוב, ירוזן מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם.

ותעזרנו להכניע ולשבר ולבטל עקב דסטרײַא אחרא, עקב של עשו הרשע, שהוא תאנות אכילה ושתיה מוונא דגופא, ולהגביר עליו עקב דקדושה, שהוא קדושת יעקב אבינו עליו השלום, שהוא "עקב ענוה יראת ה'". שהוא מוונא דנשמתא, ויתגבר ויתעלה ויתחזק ויתאמץ הקול קול יעקב על הידים ידי עשו.

רבונו של עולם, טוב לכל, עזרנו לשבר ולבטל באמת תאנות אכילה ושתיה. רחם עלי למען שמך, שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. וכני מהרה להכניע מוונא דגופא ולהגביר מוונא דנשמתא, ותהיה כל אכילתי ושתיתי בשביל קיום הנפש לבד, כמו שכתוב, צדיק אוכל לשבע נפשו: (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ח')

על ידי מוונא דגופא, דהינו תאנות האכילה ושתיה, נחלש מוונא דנשמתא ונפגם היראה שהוא בחינת ריח טוב, שהיא עקר מוונא דנשמתא (ל"מ ב' - סימן ח').

על ידי שמקבלין תוכחה מהצדיק האמת שיכול להוכיח את ישראל פראוי (כמ"ש בפנים), על ידי זה מגבירין מוונא דנשמתא על מוונא דגופא (שם).

... ובכן, תרחם עלי ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותכנו לבטל ולשבר תאנות אכילה לגמרי באמת, ואזכה להכניע מוונא דגופא, ולגבר ולחזק ולאמץ בכל עז ותעצמות מוונא דנשמתא.

רבונו של עולם, אתה יודע גדל חלישות נשמותינו, אשר נחלשו מאד מאד בעונותינו הרבים והעצומים מאד, עד אשר כל משכבנו נהפך בחלינו, אשר אי אפשר להעריך ולספר כלל, עד אשר כשל כח הסבל.

מלא רחמים בכליעת, חוסה על נפשנו ורוחנו ונשמותינו, וחזקם ואמצם ביראתך